

การเปรียบเทียบการเกิดอาชญากรรมในเชิงพื้นที่จากแบบรายงานแผนประทุษกรรม กับชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร

Spatial Comparison of Crime Occurrence from Crime Plan Reports against Foreigners in Phuket and Bangkok

จิรภิญญา หวลกลสินธุ์¹, วรวัช วิชชุวานิชย์²

นักศึกษา สาขานิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ¹

คณะนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ²

Jirapinya Huankasin¹, Woratouch Witchuvanit²

Faculty of Forensic Science¹, Royal Police Cadet Academy²

E-mail: Mizzyu2534@gmail.com^{1,2}

Received: February 12, 2024; Revised: March 13, 2024; Accepted: March 29, 2024

บทคัดย่อ

การเดินทางมาประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากความมั่นใจในความปลอดภัย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมผู้ต้องหาคดีต่อชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร ผ่านแผนประทุษกรรมที่บันทึกไว้ จำนวน 100 คดีต่อพื้นที่ ระหว่างปี 2560 – 2562 เพื่อหาแนวทางแก้ไข โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตัวแปรต่างๆ และนำมาจำแนกพร้อมระบุความถี่ของพฤติกรรมผ่านไดโคโตมัสคีย์ นำเสนอข้อมูลในแบบแผนภาพกระจายความถี่ โดยกำหนดความถี่มากกว่าร้อยละ 50 เป็นพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาเลือกทำ ร้อยละ 10 ถึง 50 เป็นตัวแปรที่อาจมีความสัมพันธ์ และน้อยกว่าร้อยละ 10 คือตัวแปรที่ไม่สัมพันธ์กัน พบว่า ผู้ต้องหาก่อเหตุในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สูงสุด และทรัพย์ที่ถูกลักไปมากที่สุดคือเงิน สถานที่ก่อเหตุเป็นสถานที่ปิด ในภูเก็ตมีการใช้รถจักรยานยนต์ก่อเหตุมากกว่า แต่ทั้งสองจังหวัดจะเลือกช่วงที่ชาวต่างชาติเผลอ เมื่อนำเสนอผ่านแผนภาพกระจายความถี่ จะเห็นตัวแปรที่สัมพันธ์กัน เพื่อการป้องกันเหตุการณ์ดังกล่าว เจ้าหน้าที่รับผิดชอบควรจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ด้านการตระหนักถึงความปลอดภัย เสริมการเฝ้าระวัง และบังคับใช้นโยบายการจัดให้มีที่เก็บของที่ปลอดภัยในสถานที่พักให้กับชาวต่างชาติ

คำสำคัญ: เปรียบเทียบแผนประทุษกรรม แผนภาพแจกแจงความถี่ จังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The continuous increase in foreign tourists visiting Thailand reflected confidence in safety. This qualitative research aimed to compare suspect behaviors towards foreign victims in criminal incidents in Phuket and Bangkok. Data from 100 cases per area from 2017 to 2019

were collected through documentary research. Suspect behaviors were categorized and presented in frequency distribution charts. Suspect behaviors above 50% indicated commonality, 10%-50% suggested possible links, and below 10% implied unrelated actions. Findings revealed that suspects primarily targeted foreign victims for money, often in secluded areas, with motorcycles commonly used in Phuket. Common tactics included exploiting vulnerable moments. Correlated variables in frequency charts highlighted related behaviors at the scene. To prevent such incidents, authorities should promote safety awareness, enhance surveillance, and enforce policies ensuring secure storage facilities in all temporary accommodations.

KEYWORDS: Comparison of Crime, Frequency distribution diagram, Phuket and Bangkok

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากสถิติของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกรมการท่องเที่ยว ได้ทำการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย พบว่ามีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะมาเที่ยวในประเทศไทย เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 7.51 ต่อปี ซึ่งจำนวนดังกล่าวถือว่าสูงกว่าประเทศในพื้นที่ใกล้เคียง เช่น พม่า ลาว หรือ มาเลเซีย แต่ข้อกังวลในด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทย ในมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติคือ ความปลอดภัย ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุด บางครั้งปัญหาด้านความปลอดภัยต่างๆ ที่เกิดขึ้น ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม เช่น ปัญหาด้านอุบัติเหตุและปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีโอกาสพบสูงที่สุดจากข้อมูลสถิติ เมื่อเทียบกับอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ที่นักท่องเที่ยวอาจจะพบ เช่น การทำร้ายร่างกาย หรือ โดนฉ้อโกง การหลอกลวงและการเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งอาจเป็นกรณีที่ร้ายแรงอาจถึงขั้นเสียชีวิตและทรัพย์สินได้ จากข้อมูลหนังสือพิมพ์ออนไลน์ (30

กันยายน 2557) ตั้งแต่ ตุลาคม 2556 ถึง สิงหาคม 2557 ได้กล่าวว่า “มีคดีเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นจำนวน 595 คดี จำนวนผู้เสียหายมาก 3 อันดับแรก คือ (1) นักท่องเที่ยวชาวสหรัฐอเมริกา จำนวน 59 คดี (2) นักท่องเที่ยวชาวรัสเซีย จำนวน 56 คดี (3) นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษ จำนวน 51 คดี โดยเป็นคดีเกี่ยวกับการฉ้อโกง เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยวชาวอังกฤษ) มีการถูกกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเป็นจำนวน ร้อยละ 67 การทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 25 การข่มขืนและกระทำความผิด ร้อยละ 4 และประเภทคดีอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าความเสี่ยงเหล่านี้นอกจากมีผลกระทบต่อจิตใจของนักท่องเที่ยวแล้ว ยังส่งผลต่อภาพลักษณ์ในด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยตรงด้วย เช่น การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติถูกชิงทรัพย์หรือก่ออาชญากรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นเมืองที่มีภาพลักษณ์แห่งอาชญากรรมที่อันตราย ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับการสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก เห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมา จะเน้นเรื่อง

ของการท่องเที่ยว จึงทำให้มีความจำเป็นอย่างมาก ในการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อด้านการท่องเที่ยวของไทยปรากฏข้อมูลในด้านลบ เช่น สำนักข่าว ASTV ผู้จัดการรายวัน ในวันที่ 30 กรกฎาคม 2555 นำเสนอถึงเรื่องผลวิจัยการท่องเที่ยวของประเทศไทยว่า มีความปลอดภัยต่ำที่สุดไว้ จากการสำรวจเหตุผลที่ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ตัดสินใจหรือเลือกเดินทางมาเที่ยวในไทย มี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย (1) วิกฤต การเมือง (2) ภัยธรรมชาติ (3) การค้าประเวณี ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจจะล่อหรือแม้กระทั่งยกเลิกการเดินทาง สอดคล้องกับ

การวิเคราะห์ภาพความเข้มแข็งของไทย 6 กลุ่มในสายตาของนักท่องเที่ยวให้คะแนนประเทศไทย เรื่องความปลอดภัยในเกณฑ์ต่ำสุด โดยเฉพาะ ปัญหาจากอาชญากรรม (วารานัย ยุวนะเดมิย์, 2559)

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะขนาดใหญ่ มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งชายหาด และ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากข้อมูลของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังตารางที่ 1 รายงานว่า นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่าง ประเทศมาเที่ยวจังหวัดภูเก็ตเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาประเทศไทย พ.ศ. 2559 - 2561

ปี พ.ศ.	2559	2560	2561
นักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย (คน)	32,588,303	35,381,210	38,277,300
นักท่องเที่ยวต่างชาติในกรุงเทพฯ (คน)	19,411,824	21,085,550	22,437,872
นักท่องเที่ยวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ต (คน)	9,641,703	10,109,382	10,328,952

ที่มา: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ตารางที่ 2 แสดงสถิติของคดีอาญา จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2559 - 2561

ปี พ.ศ.	2559		2560		2561	
	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม	รับแจ้ง	จับกุม
ประเภทความผิด	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)	(ราย)
ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	20,305	14,977	19,830	15,735	17,468	19,183
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	39,232	22,143	63,387	38,800	53,051	46,527
รวม	59,537	37,120	83,217	54,535	70,519	65,710

ที่มา: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จากตารางที่ 2 จะพบว่า มีจำนวนคดีที่เพิ่มสูงขึ้นและมีแนวโน้มของจำนวนผู้กระทำความผิดเพิ่มขึ้น อีกทั้งผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2560 อีกด้วย

จากบทความของ Thailand Institute of Justice ได้ทำการรวบรวมข้อมูลทางสถิติด้านอาชญากรรมในส่วนของกรุงเทพมหานครพบว่า เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น จากสถิติอาชญากรรมใน

กรุงเทพมหานคร มีอัตราการเพิ่มขึ้นคิดเป็น ร้อยละ 25 โดยเฉพาะในคดีชิงทรัพย์ อีกทั้งคดีชีวิตเป็นคดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มีการรับแจ้งเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 12

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาแผนประทุษกรรมโดยสนใจด้านพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาจะกระทำต่อชาวต่างชาติจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานครด้านอาชญากรรม เนื่องจากมีผลทั้งภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัด และการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยรวม และหากสามารถระบุประเภทอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้เร็ว จะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดเป้าหมายและวางแผนต่างๆ ในการดำเนินการด้านคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย F. Jeane Gerard & Others (2020) ได้ทำการศึกษาและมุ่งเน้นไปที่การศึกษาพฤติกรรมของฆาตกรเยาวชนในประเทศเบลเยียม โดยรวบรวมข้อมูลจากศาลจำนวน 67 คดี โดยใช้การแยกตามพฤติกรรมผ่านไดโคโตมัสคีย์ (Dichotomous key) และนำเสนอผ่านแผนภาพกระจายความถี่ ผลการศึกษาพบว่า ฆาตกรเยาวชนมักเลือกเหยื่อเป็นผู้ชาย ก่อเหตุในช่วงกลางคืน และเลือกบ้านที่พักเป็นสถานที่ก่อเหตุ พฤติกรรมที่มักพบคือ ร่วมก่อเหตุกับผู้อื่น ใช้เครื่องมือในการลักขโมย และทำร้ายร่างกายที่ศีรษะ ฆาตกรเยาวชนมีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับฆาตกรวัยผู้ใหญ่ แต่ก็มี ความแตกต่างกันบางประการ เช่น ฆาตกรเยาวชนมักเลือกทำร้ายที่ศีรษะ ใช้อาวุธที่ไม่มีคม และมีผลจากการทำร้ายร่างกายมากกว่า

Jonghan Sea & Eric Beauregard (2021) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมในที่เกิดเหตุคดีฆาตกรรมในเกาหลีใต้ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากคดีฆาตกรรม 487 คดี ที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2543 ถึง 2559 โดยวัตถุประสงค์หลักเพื่อระบุ รูปแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในที่เกิดเหตุคดีฆาตกรรม เปรียบเทียบพฤติกรรมตามเพศและแรงจูงใจของฆาตกร นำเสนอข้อมูลเชิงลึกเพื่อประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนและงานวิจัยในอนาคต โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผ่านการใช่ไดโคโตมัสคีย์และ

แผนภาพกระจายความถี่ smallest space เพื่อแยกแยะพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในที่เกิดเหตุ นำเสนอผ่านแผนภาพและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับเพศ แรงจูงใจ และลักษณะของเหยื่อ ผลการศึกษา คาดว่าจะพบรูปแบบพฤติกรรมที่แตกต่างกันในคดีฆาตกรรม ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่สืบสวนในการวิเคราะห์คดีระบุแรงจูงใจ และลักษณะของฆาตกร ส่งผลต่อการสืบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Sunghwan Kim & Others (2019) ศึกษาข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางเพศในประเทศเกาหลีใต้ และสำรวจรูปแบบพฤติกรรมของอาชญากรในสหราชอาณาจักรที่เคยเกิดขึ้น จะเหมือนกันกับอาชญากรในประเทศเกาหลีใต้อย่างไร ผ่านตัวแปรทั้งหมด 27 ตัวแปร ของการลงมือในการก่ออาชญากรรม ได้มาจากผู้กระทำความผิดทางเพศชาวเกาหลีจำนวน 50 คน ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี Smallest Space Analysis โดยจะใช้ค่าไคสแควร์ (Chi-square) เพื่อแยกลักษณะที่แตกต่างของผู้กระทำความผิดในแง่ของพฤติกรรมต่างๆ มีการกำหนดรูปแบบของการกระทำ โดยจัดรูปแบบออกเป็น การขัดขืน-การมีส่วนร่วม (hostility-involvement), การโจรกรรม (theft) และการบังคับ (control) เป็นต้น แต่ละคดีจะทำการระบุในรูปแบบของการกระทำแบบเด่น (Dominant theme) หรือแบบลูกผสม (Hybrid theme) ซึ่งกว่าร้อยละ 84 จากคดีทั้งหมดจัดเป็นการกระทำแบบเด่น มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องของความมั่นใจในการปล้น (previous conviction of robbery), ความมั่นใจในการก่ออาชญากรรมทางเพศ (previous conviction of sexual crime), ความเข้าใจในตัวเหยื่อ (knowing the victim) และยานพาหนะที่ใช้ (vehicle use) ผลลัพธ์ที่ได้ นั้นมีความสำคัญสำหรับการพัฒนาระบบโครงสร้างการป้องกันอาชญากรรมของเกาหลีใต้

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้มีดังนี้

1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ต้องหาที่ปรากฏจากรายงานแผนประทุษกรรมและสำนวนคดีที่มีชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย ในจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร

2 เพื่อศึกษารูปแบบแผนประทุษกรรมผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Smallest Space Analysis

3. เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและป้องกันบริเวณที่เกิดอาชญากรรมสำหรับชาวต่างชาติ

สมมติฐาน

พฤติกรรมของผู้ต้องหาที่กระทำกับผู้เสียหายชาวต่างชาติ ในจังหวัดภูเก็ต จะมีความถี่ของพฤติกรรมที่แตกต่างกับผู้ต้องหาที่กระทำกับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาจะกระทำต่อชาวต่างชาติ จากแผนประทุษกรรม ที่เกิดขึ้นต่อชาวต่างชาติ จังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร

2. ได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสร้างแนวทางป้องกันเพื่อลดอาชญากรรมสำหรับชาวต่างชาติ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องหา เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ข้อมูลผู้เสียหายชาวต่างชาติ เช่น เพศ อายุ การศึกษา ศาสนา ข้อมูลที่ผู้ต้องหากระทำในที่เกิดเหตุ เช่น เวลา รูปแบบการเข้าถึง อาวุธ ยานพาหนะ ลักษณะของสถานที่ก่อเหตุ ข้อมูลด้านพฤติกรรมในการก่อเหตุของผู้ต้องหา เช่น การใช้กำลัง การใช้ของมีคม ข้อมูลมูลเหตุจูงใจ ข้อมูลร่องรอยที่ได้ในการตามหาผู้กระทำความผิด

ตัวแปรตาม

รูปแบบของแผนประทุษกรรมที่ความถี่ของพฤติกรรมเกิดขึ้นได้ซ้ำๆ กัน และนำเสนอผ่านแผนภาพกระจายความถี่และวิเคราะห์ผ่าน smallest space

ตัวแปรควบคุม

รูปแบบและประเภทของชนิดของอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์ เพศ และ ชีวิต

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาพฤติกรรมของผู้ต้องหากระทำกับผู้เสียหายชาวต่างชาติ จากแบบรายงานแผนประทุษกรรมและข้อมูลจากการสัมภาษณ์พนักงานสอบสวน เพื่อยืนยันข้อมูลในเอกสารและการศึกษาจากงานวิจัยร่วมกับวิทยานิพนธ์ด้านวิชาการต่างๆ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

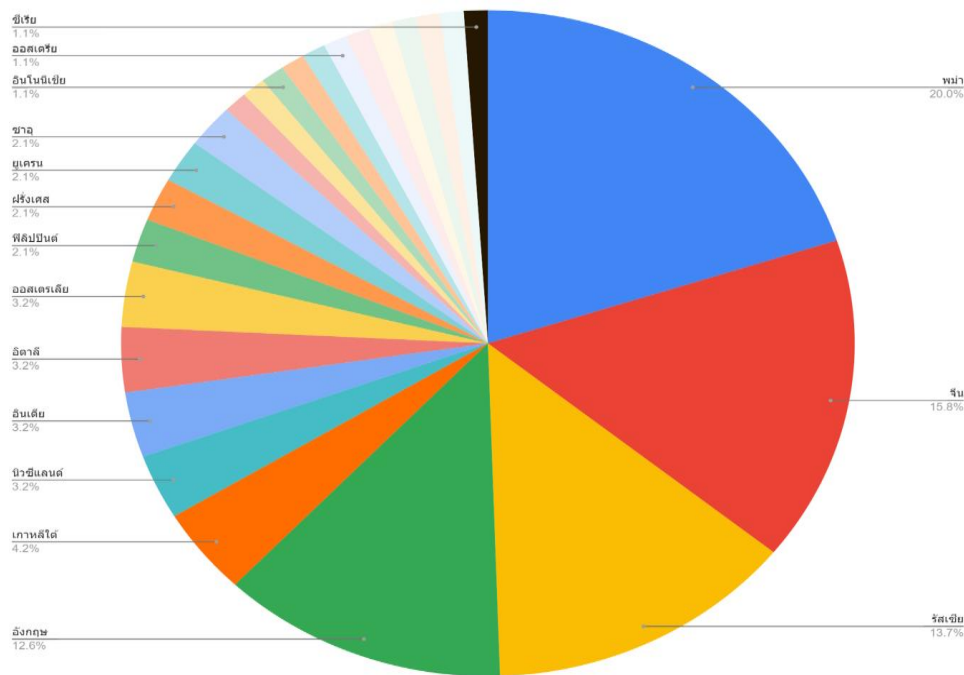
จากรายงานแผนประทุษกรรมและสำนวนคดีที่มีชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย จากสถานีตำรวจในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 100 คดี ในช่วงปีพ.ศ. 2560 – 2562 และจากสถานีตำรวจในกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คดี

วิธีดำเนินการวิจัย

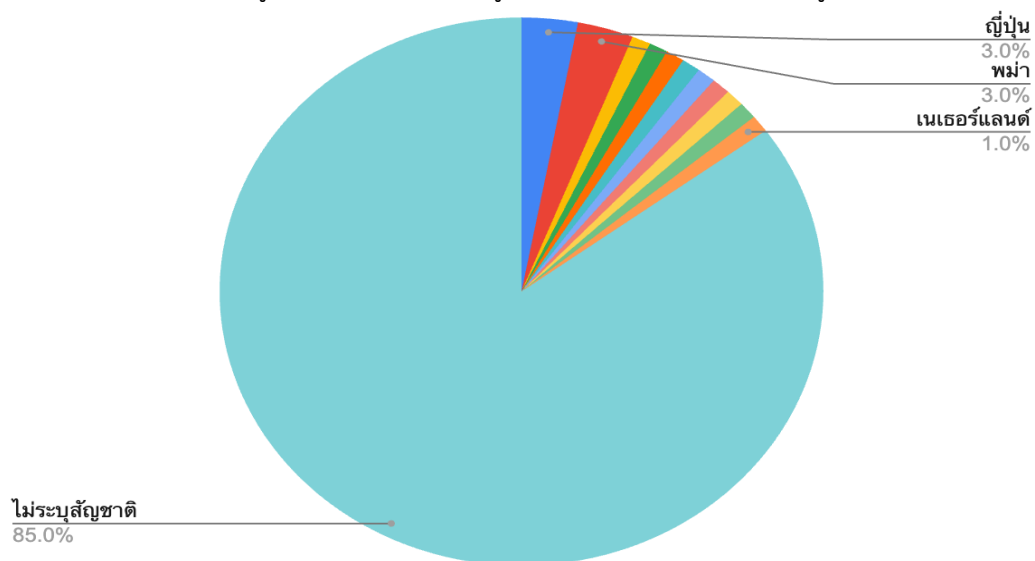
วิธีการวิจัยนี้ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่พนักงานสอบสวนทำการบันทึกในแบบรายงานแผนประทุษกรรมและสำนวนคดี โดยทำการเลือกเฉพาะในส่วนที่มีชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย สำหรับรูปแบบพฤติกรรมจะถูกกำหนดตามหัวข้อที่ปรากฏขึ้นประกอบกับพฤติการณ์ของคดีนั้นๆ ข้อมูลทั้งหมดที่ปรากฏ ผู้วิจัยจะนับว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในคดีนั้นๆ และกำหนดเป็นตัวแปรทางพฤติกรรม ดัง**ตารางที่ 1** ทั้งนี้ทางผู้วิจัยจะกำหนดให้ตัวแปรมีค่าตามหลักการจำแนกไดโคโทมัสคีย์ (Dichotomous key) คือระบุว่า ถ้าในแบบรายงานแผนประทุษกรรม พนักงานสอบสวนได้ระบุในหัวข้อต่างๆ ทางผู้วิจัยจะกำหนดให้เป็นมีค่าเท่ากับ 1 หากพฤติกรรมนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจะมีค่าเท่ากับ 0 และนำเสนอข้อมูลออกเป็นเป็นตารางความถี่ของพฤติกรรมแยกตามหัวข้อต่างๆ ลักษณะของผู้ต้องหากระทำ สถานที่ที่ผู้ต้องหาใช้ในการก่อเหตุ สิ่งที่ผู้ต้องหาจำเป็นต้องใช้ในการก่อเหตุ ทรัพย์สิ่งของผู้ต้องหาประทุษกรรมไป และวิธีการในการก่อเหตุ ทั้งคดีเกี่ยวกับทรัพย์ เพศ และชีวิต และนำข้อมูลที่ได้มานำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ตาม**ตารางที่ 3 และ 4** แล้วนำตัวแปรด้านพฤติ

กรรมนั้นมานำเสนอเป็นแผนภาพกระจายความถี่ smallest space โดยตัวแปรที่อยู่ใกล้จุดศูนย์กลางเป็นความถี่สูง และกระจายตัวออกไป ทั้งนี้ได้มีการกำหนดขอบเขตของความถี่ต่างๆ ดังนี้ ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่มีความถี่สูงกว่าร้อยละ 50 เป็นพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาจะกระทำความผิด ตัวแปรด้าน

พฤติกรรมที่มากกว่าร้อยละ 10 แต่น้อยกว่าร้อยละ 50 เป็นพฤติกรรมที่อาจจะมีความสัมพันธ์ร่วมกัน และความถี่ด้านพฤติกรรมน้อยกว่าร้อยละ 10 เป็นพฤติกรรมที่อาจจะไม่มีความสัมพันธ์ (อ้างอิงงานวิจัย Sunghwan Kim & Others, 2019)

ภาพที่ 1 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนผู้เสียหายชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ต

ภาพที่ 2 แผนภูมิวงกลมแสดงจำนวนผู้เสียหายชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะการกระทำในแต่ละคดี สถานที่ที่ใช้ในการก่อเหตุ สิ่งที่ต้องหาใช้ในการก่อเหตุ และทรัพย์สินที่ถูกประทุษกรรม

ลักษณะการกระทำในแต่ละคดี	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์)	88	82	ทรัพย์สิน
ทำร้ายร่างกาย-พยายามฆ่า	9	17	ร่างกาย
คดีเกี่ยวกับเพศ	2	5	เพศ
ใช้อาวุธ	1	11	อาวุธ
ทำลายทรัพย์สิน	1	5	ทำลาย
ขู่เชิญ	N/A	6	ขู่
การบุกรุก	N/A	5	บุกรุก
ใช้ยาเสพติด	N/A	2	ยา
กักขัง	N/A	2	กัก
อนาจาร	N/A	1	อนาจาร
สถานที่ที่ใช้ในการก่อเหตุ	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
สถานบริการเคหะสถานที่ลับตาคน	60	45	เคหะ
พื้นที่ชุมชน	18	48	ชุมชน
สถานที่สาธารณะ (สะพานลอย ลานจอดรถ)	2	3	สาธารณะ
พื้นที่เปิด (ป่า, ไร่, สวน, ชายหาด)	15	1	เปิด

สิ่งที่ต้องหาใช้ในการก่อเหตุ	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
รถยนต์	4	2	รถยนต์
รถจักรยานยนต์	34	11	รถจักรยานยนต์
อุปกรณ์ช่าง	2	N/A	ช่าง
ไขควง	1	N/A	ไขควง
มีด	13	3	มีด
เดาสุ่ม	1	N/A	สุ่ม
ปืน	N/A	1	ปืน
ของมีคมอื่นใดที่ไม่ใช่มีด	3	1	มีคม
ไขก่าลัง	2	N/A	ก่าลัง
ทรัพย์สินที่ถูกประทุษกรรม	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
เงินสด	49	34	เงิน
โทรศัพท์มือถือ	30	11	โทรศ
เอกสารสำคัญ	18	1	บัตร
กระเป๋า	17	1	กระเป๋า
บัตรเครดิต	15	2	บัตร
เสื้อผ้า	8	N/A	เสื้อ
ยานพาหนะ	5	5	ยาน
เครื่องใช้ไฟฟ้า/คอมพิวเตอร์	4	8	เครื่องใช้ไฟฟ้า
โบราณวัตถุ/เครื่องประดับ	3	12	โบราณ
นาฬิกา/Tablet	1	N/A	นาฬิกา
หนังสือ/หมวกกันน็อก	1	1	หมวก กันน็อก

ตารางที่ 4 รูปแบบวิธีการก่อเหตุในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีชีวิต และคดีที่เกี่ยวกับเพศ

รูปแบบวิธีการก่อเหตุในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
ฉวยโอกาสยามผู้เสียหายเผลอ (นอนหลับ)	40	73	เผลอ
ใช้อาวุธ	9	1	อาวุธ
จัดแ่งที่อยู่อาศัย	9	2	จัด
ชิงทรัพย์	7	N/A	ชิง
ใช้กำลัง	8	4	กำลัง
ใช้วาจาข่มขู่	4	6	ข่มขู่
สมัครเป็นคนรับใช้	4	N/A	รับใช้
หลอกลวงเล่นการพนัน/หลอกลวงให้เงินสิ่งของ-เงิน	4	6	หลอกลวง
กระชากกระเป๋า	3	N/A	กระชาก
แอบอ้าง	2	1	แอบอ้าง
ล้วงกระเป๋า	2	N/A	ล้วง
ปลอมแปลงบัตรเครดิต	1	N/A	เครดิต
ทำหาย	1	N/A	ทำหาย

รูปแบบวิธีการก่อเหตุในคดีเกี่ยวกับชีวิต	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
ใช้กำลัง	11	6	กำลัง
ใช้อาวุธ	6	4	อาวุธ
ใช้วาจาข่มขู่-หลอกลวง	3	N/A	ข่มขู่
ทะเลาะ	2	2	ทะเลาะ
ขับรถชน	1	1	ขับรถ
เมาสุรา	1	1	เมา
แกล้ง	1	N/A	แกล้ง
รูปแบบวิธีการก่อเหตุในคดีเกี่ยวกับเพศ	ร้อยละ		กำหนดตัวแปร
	ภูเก็ต	กรุงเทพฯ	
ข่มขืนผู้เสียหาย	4	4	ข่มขืน
ใช้วาจาข่มขู่-หลอกล่อ	2	1	วาจา
กระทำอนาจาร	2	2	อนาจาร
ใช้กำลัง	2	N/A	กำลัง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากตารางที่ 3 และ 4 จะแสดงความถี่เปรียบเทียบกันระหว่างพฤติกรรมที่ปรากฏในแผนประทุษกรรมของผู้ต้องหาที่เลือกกระทำกับผู้เสียหายชาวต่างชาติในจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานครโดยจะแสดงข้อมูลความถี่ ลักษณะการกระทำของผู้ต้องหาในแต่ละคดี สถานที่ที่ใช้ในการก่อเหตุ สิ่งที่ใช้ผู้ต้องหาใช้ในการก่อเหตุ และทรัพย์สินที่ถูกประทุษกรรม รวมทั้งรูปแบบวิธีการก่อเหตุในคดีประเภทคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีชีวิต และคดีเกี่ยวกับเพศ อีกทั้งกำหนดตัวแปรต่างๆ เพื่อนำไปสร้างแผนภาพกระจายความถี่ต่อไป

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผ่าน smallest space จะกำหนดขอบเขตความถี่ของพฤติกรรม ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่มีความถี่สูงกว่าร้อยละ 50 เป็นพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาเลือกกระทำ ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่มากกว่าร้อยละ 10 แต่น้อยกว่าร้อยละ 50 เป็นพฤติกรรมที่อาจจะมีความสัมพันธ์ร่วมกันและความถี่ด้านพฤติกรรมน้อยกว่าร้อยละ 10 เป็นพฤติกรรมที่ไม่มีความสัมพันธ์ (อ้างอิงงานวิจัย Sunghwan Kim & Others, 2019) และสร้างเป็นแผนภาพกระจายความถี่ของพฤติกรรม ดังนี้

ภาพที่ 3 (ก) พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากที่สุด คือตัวแปรทรัพย์สิน เคหะ และเงิน ที่อยู่คาบเกี่ยวตรงบริเวณขอบเขตแบ่งลำดับความสัมพันธ์ถึงพฤติกรรม ซึ่งจะตีความจากแผนภาพนี้ได้ว่า ผู้ต้องหามักจะก่อคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด และเชื่อมโยงกันกับทรัพย์สินหลัก คือ เงิน โดยบริเวณที่ผู้ต้องหามักจะก่อเหตุมากที่สุดก็คือบริเวณที่เป็นเคหะสถานและเป็นสถานที่ปิด เช่น ร้านค้า อพาร์ท เมนต์ หรือสถานที่ที่เป็นมุมลับสายตาคนเป็นต้น ตัวแปรลำดับถัดไปซึ่งมีความถี่อยู่ในขอบเขตร้อยละ 10-50 คือตัวแปร เงิน เป็นทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาต้องการจะประทุษกรรมไปจากผู้เสียหายชาว

ต่างชาติมากที่สุด ดังได้แสดงตามภาพที่ 3 (ก) และบริเวณที่ผู้ต้องหาทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดภูเก็ตใช้ก่อเหตุคือ พื้นที่ชุมชน เช่น ตามตรอก ซอย ในชุมชนต่างๆ จะเห็นว่าตัวแปรที่อยู่ในบริเวณเดียวกันมีความเป็นไปได้อย่างมากว่าจะมีความสัมพันธ์ในเชิงของพฤติกรรมร่วมเหมือนกัน

ภาพที่ 3 (ข) ตัวแปรเปลือ ในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินที่โดดเด่นออกมาจากตัวแปรอื่นๆ โดยทางผู้วิจัยให้ข้อสังเกตว่า ตัวแปรในทั้งสองจังหวัดจะอยู่คนละบริเวณ อาจจะมีความสัมพันธ์กันบ้างในบางประเด็นของรูปแบบวิธีการก่อเหตุ หรือวิธีการของผู้ต้องหาในการเลือก หรือตัดสินใจในการก่อเหตุ อีกทั้งเมื่อพิจารณาเพิ่มเติมในจังหวัดภูเก็ต จะพบว่า ตัวแปรเปลือ และ ตัวแปรกำลัง อยู่ในบริเวณเดียวกันจึงเป็นไปได้ว่าถึงแม้จะเป็นคนละคดี แต่ในการก่อเหตุอาจจะมีการใช้กำลังร่วมด้วยในบางครั้ง เพื่อประทุษกรรมต่อทรัพย์สินนั้นๆ นอกจากนี้แล้วตัวแปรอื่นๆ ในแต่ละคดีที่เกิดขึ้นทั้งในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีเกี่ยวกับเพศ และคดีเกี่ยวกับชีวิตที่อยู่ในบริเวณในแผนภาพด้านนอกสุด ซึ่งถึงแม้จะอยู่ในบริเวณเดียวกันแต่เนื่องจาก ว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นน้อยจึงอาจจะเป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลในการก่อคดีนั้นๆ มากกว่า

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นรวบรวมข้อมูลเชิงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในที่เกิดเหตุของผู้เสียหายและผู้ต้องหา แล้วนำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์เชิงพฤติกรรม ตามไดโคโตมัสคีย์ (Dichotomous key) จากสิ่งที่ผู้ต้องหาได้กระทำขึ้น ในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คดีเกี่ยวกับเพศ คดีชีวิต โดยนำเสนอเป็นการแจกแจงความถี่ในหัวข้อเชิงพฤติกรรมต่างๆ ที่ปรากฏในแบบรายงานแผนประทุษกรรมและสำนวนคดี จากพนักงานสอบสวน จำนวน 100 คดี ในช่วงปี พ.ศ. 2560 – 2562 จากจังหวัดภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร

พบว่า สถานที่ใช้ก่อเหตุทั้งสองจังหวัด ผู้ต้องหา มักจะเลือกก่อเหตุในบริเวณที่เป็นสถานที่ปิด เช่นเดียวกัน ส่วนผู้ต้องหาในกรุงเทพมหานคร จะเลือกก่อเหตุที่ที่พักของผู้เสียหายในลำดับแรกจะเป็น คดีเกี่ยวกับทรัพย์ ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศของผู้เสียหายชาวต่างชาติในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตนั้นเป็นคน พม่าซึ่งเป็นแรงงานในจังหวัด โดยผู้วิจัยสนใจ พฤติกรรมของผู้ต้องหาที่ก่อเหตุกับชาวต่างชาติ เท่านั้น มาจากประเทศจีน เนื่องด้วยพบว่าผู้เสียหาย ในจังหวัดภูเก็ตลำดับแรกคือชาวพม่า ส่วน กรุงเทพมหานคร พนักงานสอบสวนจะไม่ได้ระบุ สัญชาติของผู้เสียหายเป็นส่วนมาก ยานพาหนะทั้งสองจังหวัด จะเลือกใช้รถจักรยานยนต์เหมือนกัน อุปกรณ์ที่ใช้ในการบุกรุก จะมีลักษณะที่ผู้ต้องหาทั้ง สองจังหวัดเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ในการงัดแงะ และสามารถทำร้ายร่างกายได้ ทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาจะ นำไปจากผู้เสียหายชาวต่างชาติมากที่สุด จะเลือกเงินสด ส่วนทรัพย์สินที่ต่างกันจะเป็นทรัพย์สินที่จะพกพา สะดวกเช่น โทรศัพท์มือถือ โดยมูลค่าของทรัพย์สินที่ ผู้ต้องหาขโมยไปจะมีมูลค่าใกล้เคียงกัน วิธีการของผู้ต้องหาที่จะใช้ในการก่อเหตุ ทั้งสองจังหวัดจะเลือก วิธีการฉวยโอกาส ขณะที่ผู้เสียหายเผลอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลานอนหลับ ในคดีเกี่ยวกับเพศ จะมี พฤติกรรมร่วมกันเช่น ช่มชู้และนำทรัพย์สินไป และคดี เกี่ยวกับชีวิต มักจะเป็นการข่มขู่ผู้เสียหาย

การอภิปรายผล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยใช้การ จำแนก ผ่านไดโคโตมัสคีย์ (Dichotomous key) ที่ จะนับว่ามีค่าเท่ากับ 1 เมื่อมีพนักงานสอบสวนบันทึก ในแบบบันทึกแผนประทุษกรรม และถ้าไม่ปรากฏมี ค่าเท่ากับ 0 โดยจะรวบรวมและแบ่งประเภทตาม หัวข้อของแผนประทุษกรรม ประกอบกับนำข้อมูล เหล่านี้ที่บันทึกเป็นข้อมูลความถี่พฤติกรรมตาม หัวข้อต่างๆ ดังนี้

ภาพที่ 1 ผู้เสียหายที่เป็นชาวต่างชาติใน จังหวัดภูเก็ต คือเป็นคนพม่า เนื่องจากว่า เป็น แรงงานโดยทั่วไปที่มาเป็นผู้ใช้แรงงานในจังหวัด แต่ หากละทิ้งเรื่องแรงงานไป จะเห็นว่า คนชาติที่มา ท่องเที่ยวมากที่สุดเป็นลำดับสองคือนัก ท่องเที่ยวจีน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวไทยมาก ที่สุดคือจีน ส่วน**ภาพที่ 2** แสดงข้อมูลนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติในกรุงเทพ มหานคร จะพบว่า เป็นการ ไม่ระบุสัญชาติมากที่สุด ซึ่งมาจากหลายสาเหตุ เช่น การไม่บันทึกข้อมูลสัญชาติของพนักงานสอบสวน รวมทั้งระบุสัญชาติไม่ได้ เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ ควรจะต้องมีมาตรการ กำชับ ให้มีการบันทึกข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้ทุกครั้ง

ตารางที่ 3 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลใน ทั้งสองจังหวัดเห็นว่า ผู้เสียหายเมื่อจำแนกตามเพศ แล้วพบว่าเพศชายมากกว่าเพศหญิงเหมือนกันใน สองจังหวัด ซึ่งจะขัดแย้งกับความเข้าใจว่า ผู้เสียหาย จะเป็นผู้หญิงมากกว่า ข้อมูลในช่วงเวลาในการก่อ เหตุจะพบว่าผู้ต้องหาในทั้งสองจังหวัด จะใช้ช่วงเวลา กลางคืน (20.00-04.59น.) ในการก่อเหตุมากที่สุด ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อมูลของทฤษฎีที่ว่าด้วยเรื่อง สามเหลี่ยมอาชญากรรม เรื่องของโอกาส ในเวลา กลางคืนจะเป็นเวลาที่คนไม่มาก ทำให้สบโอกาสใน การก่อเหตุ สถานที่ก่อเหตุของผู้ต้องหาทั้งสองจังหวัด จะเลือกใช้สถานที่ลับตาคนเช่น เคหะสถาน โรงแรม เป็นต้น และทั้งสองจังหวัดจะเป็นการก่อเหตุในคดี เกี่ยวกับทรัพย์ เป็นลำดับต้นๆ จากข้อมูลในส่วนนี้ทำ ให้ผู้วิจัยคิดว่า ควรเพิ่มมาตรการติดกล้องวงจรปิด เพิ่มในเคหะสถาน เพื่อใช้เป็นหลักฐานวิเคราะห์จุด เสี่ยงในจังหวัดนั้นๆ เพิ่มสายตรวจโดยจะต้องเข้าไป ในพื้นที่เคหะสถานเพื่อรับเรื่องร้องทุกข์ และสอบถาม ผู้ประกอบการถึงบุคคลต้องสงสัย

สิ่งที่ผู้ต้องหาใช้ในการก่อเหตุในจังหวัด ภูเก็ตและกรุงเทพมหานคร โดยยานพาหนะที่

ผู้ต้องหาเลือกใช้คือ รถจักรยานยนต์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละมากที่สุด วิเคราะห์ได้ว่า เป็นพาหนะที่ช่วยให้ผู้ต้องหานั้นหลบหนีการจับกุม อีกทั้งการเดินทางผ่านบริเวณที่แคบจะคล่องตัวกว่า ส่วนการใช้อุปกรณ์ในการบุกรุก จะเห็นว่า ในจังหวัดภูเก็ต เป็นการใช้อุปกรณ์ช่าง เช่น ไขควง เป็นต้น เนื่องจากเหตุที่เกิดขึ้นจะเป็นบริเวณพื้นที่ก่อสร้างเป็นส่วนมาก แต่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จะใช้มีด จากข้อมูลสำนวนคดีพบว่า เป็นมีดทำครัว วิเคราะห์ได้ว่า เป็นเครื่องมือที่หาได้ง่ายในการบุกรุก สำหรับอาวุธในการก่อเหตุผู้ต้องหาจะเลือกใช้มีดในการก่อเหตุเช่นเดียวกัน

ทรัพย์สินที่ถูกประทุษกรรมไปทั้งจังหวัดภูเก็ต และกรุงเทพมหานครเหมือนกันคือ เงินสด เป็นลำดับแรก แต่เมื่อวิเคราะห์รายละเอียดของของทรัพย์สินที่มักจะถูกประทุษกรรมของจังหวัดภูเก็ตแล้ว จะเห็นว่า เป็นทรัพย์สิน ที่มีขนาดที่ไม่ใหญ่มากเช่น โทรศัพท์มือถือ เอกสารสำคัญ กระเป๋า เป็นต้น สิ่งของเหล่านี้สะดวกต่อการพกไปของผู้ต้องหา แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ ในกรุงเทพมหานครผู้ต้องหาสามารถลักขโมยยานพาหนะ เช่น รถจักรยานยนต์ด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่าทรัพย์สินที่มีขนาดใหญ่ ทำให้การขโมยต้องใช้ความพยายามเป็นอย่างมาก ส่วนมูลค่าทรัพย์สินของทั้งสองจังหวัด จะมีมูลค่าที่อยู่ในช่วงราคาที่ใกล้เคียงกันคือ 10,000- 50,000 บาทโดยจะเป็นทรัพย์สินที่เป็นโทรศัพท์มือถือมากที่สุด และเป็นทรัพย์สินในรูปแบบของกระเป๋าแบรนด์เนม

จากตารางที่ 4 พบว่า วิธีการที่ผู้ต้องหาจะก่อเหตุในคดีประเภทต่างๆ เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเกี่ยวกับเพศ และคดีชีวิต โดยคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินพบว่า วิธีการของผู้ต้องหาจะใช้ในการก่อเหตุคือ เป็นการฉวยโอกาสยามที่ผู้เสียหายเผลอ โดยเฉพาะในขณะที่นอนหลับ ซึ่งทั้งสองจังหวัดผู้ต้องหาเลือกใช้วิธีการในการก่อคดีในรูปแบบเดียวกัน เนื่องจากเป็นวิธีง่าย อาจจะประกอบกับการเลือกใช้อุปกรณ์บาง

ประเภทในการจัดเข้าไปเอาซึ่งทรัพย์สิน ในจังหวัดภูเก็ตจะเป็นการย่องไปตามพื้นที่ก่อสร้างและเข้าไปในห้องพักแรงงานชาวพม่า และมีการเลือกใช้อาวุธประกอบด้วย แต่ในกรุงเทพมหานครจะเป็นการฉวยโอกาส ประกอบกับการให้เล่นการพนันบางประเภท เป็นต้น ในคดีเกี่ยวกับเพศ พบว่า พฤติกรรมที่ผู้ต้องหาจะกระทำ คือข่มขืนผู้เสียหายเช่นเดียวในทั้งสองจังหวัด แต่สิ่งที่น่าสนใจคือในกรุงเทพมหานคร มีการล้วงกระเป๋าร่วมด้วย วิเคราะห์ได้ว่า เป็นการก่อคดีร่วมกันทั้งคดีทางเพศและลักทรัพย์ร่วมด้วย แต่ในส่วนนี้ผู้เสียหายจะเป็นผู้หญิง สำหรับคดีชีวิต พบว่า ในทั้งสองจังหวัดผู้ต้องหาเลือกที่จะใช้กำลังในการก่อเหตุเป็นหลัก อาจจะมีการใช้อาวุธบางชนิดในการก่อเหตุร่วมด้วย ทั้งนี้ บางคดีในจังหวัดภูเก็ตที่เป็นคดีเกี่ยวกับชีวิตจะเป็นเรื่องการแค้นแค้นร่วมด้วย

จากภาพที่ 3 (ก) พบว่า ในบริเวณความถี่ของตัวแปรที่อยู่ในบริเวณร้อยละเดียวกัน อาจจะเป็นพฤติกรรมร่วมกัน ดังนั้นสามารถตีความได้ว่าผู้ต้องหา ที่แสดงพฤติกรรมต่อชาวต่างชาติในทั้งสองจังหวัด จะก่อคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด และจะเชื่อมโยงให้เห็นว่า ทรัพย์สินที่ต้องประทุษกรรมไปคือเงิน ในรูปแบบเดียวกันในทั้งสองจังหวัด และก่อเหตุในสถานที่ปิดในเคหสถานต่างๆ เช่น โรงแรม

จากภาพที่ 3 (ข) รูปแบบวิธีการของผู้ต้องหาที่กระทำในคดีต่างๆ (คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ชีวิต และเพศ) จะเห็นภาพรวมของแต่ละคดี และอาจจะวิเคราะห์พฤติกรรมร่วมกันได้ ซึ่งจะสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ผู้ต้องหาอาจจะมีพฤติกรรมร่วมกัน คือ เผลอหมายความว่าพฤติกรรมของผู้ต้องหาในคดี จะเลือกก่อเหตุขณะที่ผู้เสียหายเผลอ อีกทั้งทุกตัวแปรอยู่ในบริเวณที่ความถี่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ในทุกรูปแบบของคดีวิเคราะห์ได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะคดี ไม่ได้มีพฤติกรรมร่วมกัน ถึงแม้ว่าเป็นตัวแปรอื่นๆ ที่อยู่ในบริเวณเดียวกันจากทั้งสองจังหวัด แต่

เนื่องจากความถี่นั้นน้อยกว่า ร้อยละ 10 อาจจะเป็นเพียงพฤติกรรมเฉพาะในแต่ละคดีนั้นๆ อาจจะไม่มีความสัมพันธ์ในแต่ละคดี

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยพบว่า ผู้ต้องหาจะเลือกการฉ้อโกงอาชญากรรมผู้เสียหายเสมอ ไม่ว่าจะเป็นก่อคดีในรูปแบบใด สันนิษฐานได้ว่าเป็นพฤติกรรมร่วมกัน เช่น คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคดีชีวิต แต่ในจังหวัดภูเก็ตจะมีลักษณะบางพื้นที่เป็นพื้นที่โล่ง และร้านค้าจำนวนมาก ส่วนกรุงเทพมหานครจะเป็นพื้นที่ชุมชนจำนวนมาก ทำให้บริเวณที่ผู้ต้องหาจะเลือกก่อเหตุมีความแตกต่างกัน อีกทั้งยานพาหนะที่เลือกใช้ในการก่อเหตุ ในจังหวัดภูเก็ตคือรถจักรยานยนต์ สันนิษฐานว่าน่าจะเกิดขึ้นจากความคล่องตัวในการเดินทางหลบหนี โดยจากข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. แบบรายงานแผนประทุษกรรมที่ใช้ในปัจจุบัน ควรเพิ่มเติมในส่วนข้อมูลที่เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ต้องหา และข้อมูลของผู้เสียหายให้มากขึ้น เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้จะสามารถนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมที่อาจจะส่งผลต่อการก่อคดีที่อาจจะขึ้นได้ในอนาคตได้ เช่น ประวัติการศึกษา รายได้ และที่พักอาศัยของทั้งผู้ต้องหาและผู้เสียหาย เป็นต้น

2. ข้อมูลจากแบบรายงานแผนประทุษกรรมของกรุงเทพมหานคร ควรจะมีการบันทึกข้อมูลลักษณะของผู้เสียหายโดยละเอียดและเพิ่มข้อมูลใน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิตินักท่องเที่ยว. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=411.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2565). สถิติด้านสังคม. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2566, จาก https://www.m-society.go.th/more_news.php?cid=588&page=11.
- กองปราบปราม กองบัญชาการสอบสวนกลาง. (2555). 4dimensions-5 เทคนิคของคนร้าย. สืบค้น 30 เมษายน 2564, จาก <http://www.ดีดี-นิติธรรม-การ์ตูนcom/imag/4dimensions-2.pdf>

ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อที่จะสามารถนำมาเชื่อมโยงถึงมูลเหตุจูงใจในการก่อเหตุเพิ่มเติมได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรแนะนำให้กับหน่วยงานด้านการปกครอง เช่นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นเช่น สำนักงานกรุงเทพมหานคร และ หน่วยจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการมาตรการดังนี้

1. จัดทำการประชาสัมพันธ์ ด้านการรักษาความปลอดภัย การรักษาทรัพย์สิน พร้อมทั้งกำชับสายตรวจและต้องมียุทธศาสตร์ให้ทุกสถานที่ที่มีตู้เก็บของนิรภัยประจำห้องหรือจุดรับฝากที่น่าเชื่อถือ

2. จัดเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบหรือสอบถามตามที่พักอาศัยในจุดเสี่ยงต่างๆ เช่น ที่พัก ที่เปลี่ยนหรือที่ลักตาคน

3. ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มการติดกล้องวงจรปิด ในพื้นที่เปิดมากขึ้นและติดไฟให้แสงสว่างเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การเก็บข้อมูลเป็นการใช้ข้อมูลจากแบบรายงานแผนประทุษกรรมเท่านั้น ควรดำเนินการจากการที่เข้าไปสัมภาษณ์โดยตรงจากผู้ต้องหา และผู้เสียหายในคดีนั้นๆ

2. ควรเพิ่มพื้นที่จังหวัดต่างๆ ที่เป็นจังหวัดท่องเที่ยว เช่น เชียงใหม่ ชลบุรี หรือระยอง จะได้เห็นถึงพฤติกรรมที่ผู้ต้องหาแต่ละจังหวัดเลือกใช้กับผู้เสียหายได้ ทำให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

- วารานัย ยูวณะเตมีย์. (2559). *การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2563). จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศปี 2557 – 2561. สืบค้น 22 กรกฎาคม 2566, จาก <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjDyeuEi>.
- สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2564). *สถิติข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในประเทศไทย*. สืบค้น 30 เมษายน 2564, จาก https://www.immigration.go.th/?page_id=1564.
- F.J. Gerard, K.C. Whitfield & K.D. Browne. (2020). Exploration of Crime-scene Characteristics in Juvenile Homicide in the French – speaking part of Belgium. *Journal of Interpersonal Violence, Volume 35*, 13-14.
- Jonghan Sea & Eric Beauregard. (2021). An Analysis of Crime Scene Behavior in Korean Homicide. *Journal of Interpersonal Violence, 36*, 184-207
- Sunghwan Kim, Louise Almond & Marie Eyre (2019). Profiling Korean Sex Crimes: Offender Characteristics and Crime Scene actions. *Journal of Investigation Psychology Offender and Profiling, 17*, 59-73
- Thailand Institute of Justice. (2556). *สถิติอาชญากรรมกับการเพิ่มขึ้นของคดีวิ่งราวทรัพย์*. สืบค้น 15 มีนาคม 2567, จาก <https://www.tijthailand.org/what-we-do/detail>.